

© **Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.** Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su Vam potrebne dodatne informacije, pogledajte detaljnu naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© **Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.** This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© **Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.** La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Sašo Gorgiev protiv «Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije» 49382/06 | 19/04/2012

EVROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

Sažetak br. 151 iz prakse Suda

April 2012.

Sašo Gorgiev protiv «Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije» - 49382/06

Presuda od 19. 4. 2012. [V Odeljenje]

Član 2

Pozitivne obligacije

Član 2-1

Pravo na život

Pucanje iz vatrenog oružja bez smrtnog ishoda na jednog konobara od strane policajca koji je neovlašćeno napustio svoje radno mesto : kršenje

Činjenično stanje – R.D, policajac u rezervi, ranio je podnosioca predstavke, koji je radio kao konobar u jednom kafeu, tako što je u njega pucao iz neposredne blizine dok je bio neovlašćeno odsutan sa mesta na kom je trebalo da se nalazi po službenom rasporedu. R.D. je potom bio osuđen za tešku povredu zakona protiv bezbednosti, pošto je sud ocenio da nije namerno pritisnuo okidač dok je bio u alkoholisanom stanju. Osuđen je na uslovnu kaznu zatvora. U okviru odvojenog postupka, civilni sudovi su odbacili tužbeni zahtev podnosioca predstavke za obeštećenje, koji je ovaj podneo protiv države/ministarstava unutrašnjih poslova, uz obrazloženje da R.D. nije delovao u okviru svoje zvanične funkcije u momentu incidenta.

Pravo - Član 2 : Bez obzira na to da li je postojala namera da se izvrši ubistvo ili ne, podnosilac predstavke je bio žrtva ponašanja koje po samoj svojoj prirodi dovodi do opasnosti po život. Stoga član 2 ovde nalazi svoju primenu. Iako je R.D. bio državni službenik, odnosno policajac u rezervi, on nije postupio u okviru svoje funkcije u momentu kada je pucao. Da bi utvrdio da li se država ipak može smatrati odgovornom za nezakonito postupanje R.D, Sud mora razmotriti sveukupnu situaciju i proučiti prirodu i okolnosti postupaka zainteresovanog.

Incident se odigrao tokom radnog vremena R.D, kada je trebalo da bude na službi u policijskoj stanici. Iako nije sporno da je zainteresovani neovlašćeno napustio službu u stanju pijanstva,

nosio je uniformu i pucao na podnosioca predstavke iz svog službenog oružja. Svakako, vlasti objektivno nisu mogle da predvide ponašanje R.D, ali država je dužna da uspostavi i rigorozno primenjuje sistem adekvatnih i delotvornih garancija za prevenciju bilo kakve zloupotrebe, od strane svojih službenika, posebno rezervista koji su privremeno mobilisani, oružja koje im je povereno u sklopu njihove zvanične funkcije. Vlada nije pomenula nikakav pravilnik koji bi imao veze sa ovim pitanjima, ali Sud je primetio da član 26. zakona o unutrašnjim poslovima zahteva od državnih službenika da svoju funkciju obavljaju « u svakom momentu, bez obzira da li su na dužnosti ili ne », što u praksi znači da su uvek u obavezi da nose svoje službeno oružje. Vlada nije dala nikakvu napomenu o tome da li je podobnost R.D. za rad u policiji i nošenje oružja bila proverena, iako je to pitanje trebalo da bude posebno ispitano. U svetlu pomenutih okolnosti, Sud je ocenio da odgovornost za postupke R.D. može da se pripiše tuženoj državi.

Zaključak : Kršenje (jednoglasno).

Član 41 : 12 000 EUR za nematerijalni štetu ; 3 390 EUR za materijalnu štetu.

(Videti takođe Gorovenki (Gorovenky) i Bugara protiv Ukrajine, br. 36146/05 i 42418/05, od 12. januara 2012, Sažetak br. 148)

Obaveštenja o praksi Suda dostupna su na sledećem linku: [Case-Law Information Notes](#)

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Engleski i francuski predstavljaju službene jezike Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo Vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int